

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Διεύθυνση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 010.52.38.158

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΧΡΟΝΟΣ 28ος • ΤΕΥΧΟΣ 124 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2002

κάτι κινείται...

Οι ομορφιές του χωριού μας. Ο πλούτος της φύσης σε όλο του το μεγαλείο. Τα ποτάμια, τα έλατα, οι καρυδιές, οι μηλιές. Τα σπάνια οικοσυστήματα της Σμίξης, του Κεφαλόβρυσου, της Πόκρης, τα μονοπάτια της Κρύας Βρύσης, της Μπάρμπεσης που διατηρούν τη φυσιογνωμία τους. Όλα αυτά σ' ένα πολιτισμένο κράτος θα είχαν αποκτήσει κίνητρο για μια εκ βάθους τουριστική ανάπτυξη που θα έδινε προοπτική και για οικονομική ανάπτυξη, θα εξασφάλιζε εισόδημα για τους κατοίκους και δεν θα βρίσκονταν στην ανάγκη να εγκαταλείψουν τις εστίες τους και να αναζητήσουν τύχη στην ξενιτιά, με τη σκέψη να γυρίσουν στις ρίζες τους και στο χώμα που τους γέννησε.

Ωστόσο δεν ξεχαστήκαμε και τελείως από το βλέμμα του Θεού. Κι αυτή τη φορά -για πρώτη φορά- μας θυμήθηκε η Ευρώπη.

Και μέσω του ΕΟΤ μας έκανε την πρόταση να γίνει με δική της έξοδα μετατροπή του παλιού σχολείου σε ξενώνα. Η πρόταση τόσο από το προηγούμενο Κοινοτικό Συμβούλιο, όσο και από το τωρινό του Δημοτικού Διαμερίσματος έγινε αποδεκτή.

Χαρακτηριστική είναι η αδιαφορία του Δημοτικού Συμβουλίου Γραβιάς το οποίο ούτε κατά την ανακαίνιση του κτηρίου ούτε κατά την εκμίσθωση έδειξε ενδιαφέρον, μολοντί επανειλημμένα του ζητήθηκε. Προς δόξαν βέβαια του «Καποδιστρία». Με τη βοήθεια και τη συμπαράσταση όλων μας παραδόθηκε ένα παραδοσιακό κτήριο ανακαινισμένο, πραγματικό στολίδι για το χωριό. Το επάνω τμήμα εξοπλισμένο είναι έτοιμο να λειτουργήσει ως ξενώνας και με τα 17 κρεβάτια που διαθέτει να μπορεί να εξυπηρετεί τους επισκέπτες του χωριού.

Το παλιό σχολείο μετά την ανάπλασή του και χωρίς ν' αλλάξει η παραδοσιακή του μορφή.

Ήδη βρίσκεται σε καλό δρόμο η διαδικασία της εκμίσθωσης. Επίσης το Τοπικό μας Συμβούλιο στο οποίο ανήκει η μεγάλη αίθουσα και ο χώρος του εκθετηρίου, παρέδωσε τη χρήση στο Σύνδεσμό μας για να χρησιμοποιηθεί ως αίθουσα πολλαπλών χρήσεων.

Σ' αυτήν θα στεγαστούν η βιβλιοθήκη και τα ενθύμια της παλιάς Κουκουβίστας για να μην ξεχνούν οι νεότεροι την ιστορία του τόπου μας. Φιλοδοξούμε να δημιουργήσουμε μια αίθουσα που να προσφέρει υψηλής ποιότητας υπηρεσίες (ομιλίες, συγκεντρώσεις, συνέδρια κ.ά.) η λειτουργία της οποίας θα δώσει νέα πνοή στο χωριό.

Στα χέρια μας μένει να το προστατεύσουμε και να αγαπήσουμε τα νέα μας αποκτήματα.

Τελευταία όμως κάτι ακόμα πάει ν' αλλάξει. Μια νοσταλγία για ανθρώπινο χωριό έφερε μια τάση αλλαγής των παραδοσιακών κτισμάτων με την ανακατασκευή σπιτιών στην προσπάθεια διάσωσής τους.

Η πέτρα που είχε υποκατασταθεί από το τσιμέντο αρχίζει να ξεχωρίζει πάλι. Οι στέγες αποκτούν ξανά κεραμίδια, οι αυλές στρώνονται με πλάκες και οι κήποι ζωντανεύουν και πληθαίνουν τα λουλούδια.

Για κείνους που θέλουν να διατηρούν μια αισιόδοξη προοπτική τέτοιες πρωτοβουλίες δείχνουν ότι κάτι γίνεται στο χωριό. Η Κουκουβίστα θα ζήσει και αυτή όπως και όλη η Ελλάδα.

Αυτή την τάση, η πολιτεία και ειδικότερα ο Δήμος μας οφείλουν να την ενισχύουν και να βοηθήσουν να δημιουργηθούν συνθήκες ανάδειξης των πλεονεκτημάτων του χωριού μας.

ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΜΗΝΟΥ

Το δελτίο μας εκδίδεται πάντα στο τέλος του τριμήνου και τα γεγονότα των πρώτων μηνών όπως είναι επόμενο, χάνουν την επικαιρότητά τους. Δεν μπορούμε όμως να τα παραβλέψουμε γιατί ήταν σημαντικά και εντυπωσιακά

Πάσχα στο χωριό

Με λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια γιορτάστηκαν και φέτος οι άγιες ημέρες του Πάσχα. Σ' αυτό συνετέλεσαν οι πολύ καλές καιρικές συνθήκες που επέτρεψαν σ' όλους τους ξενιτεμένους να επισκεφθούν τα πατρίδια.

Τη Μεγάλη Παρασκευή όλοι οι πιστοί ακολούθησαν την περιφορά του επιταφίου. Ένα θέαμα αλησμόνητο καθώς ο ανθοστόλιστος και λαμπρά φωτισμένος επιτάφιος περιφέρθηκε στον κεντρικό δρόμο του χωριού μέχρι την Κακοτράχη. Γλυκές φωνές έψαλλαν το «αι γενεαί πάσαι». Την περιφορά ακολούθησαν όλοι οι παρευρισκόμενοι ψέλνοντας ενώ η καμπάνα ηχούσε πένθιμα.

Κάτι παραπάνω από λαμπρός ήταν ο εορτασμός του Αγίου Γεωργίου στην ανακαινισμένη εκκλησία του πολιούχου μας. Όλοι είμαστε ευχαριστημένοι με τη νέα μορφή που πήρε το εσωτερικό του ναού. Τα χρόνια πολλά μάλιστα τα είπαμε στην πλακόστρωτη πλατεία μας με το τσουγκρίσμα των αυγών και αναψυκτικά τα οποία προσέφερε ο Σύνδεσμος.

Της Αναλήψεως

(Μια παράδοση που τηρήθηκε)

Όπως ξέρουμε παλαιότερα την ημέρα της αναλήψεως οι βοσκοί έσφαζαν αρνιά, μοίραζαν δωρεάν γάλα και τυρί στον κόσμο που επισκεπτόταν την στρουγγα τους. Χόρευαν και εύχονταν καλή σοδιά για τον επόμενο χρόνο. Πολλές φορές μάλιστα έφταναν μέχρι το σημείο να χύνουν το γάλα που τους περίσσευε για να προκαλέσουν με τη γεναιοδωρία τους την ανταποδοτικότητα της γης.

Το έθιμο αυτό τηρήθηκε και φέτος. Η Γεωργία Ραφτοπούλου που έχει τα πρόβατά της στην Τράκα προσκάλεσε τον ιερέα μας παπαΓιάννη Λευκαδίτη στις 13 Ιουνίου και κάνοντας αγιασμό ράντισε με την αγιαστούρα του τη στρουγγα και τα ζώα.

Το πανηγύρι της Αγίας Τριάδας

Και φέτος πολλοί ήταν οι προσκυνητές που κατέκλυσαν το πανέμορφο οροπέδιο της Αγίας Τριάδας και ήρθαν να ανάψουν ένα κερί, να χαρούν την πανηγυρική γιορτή κάτω από τα αιωνόβια πλατάνια και να χαιρετήσουν χωριανούς και φίλους.

Ιδιαίτερη λαμπρότητα έδωσε στο πανηγύρι η παρουσία του μητροπολίτη Φωκίδας κ. Αθηναγόρα που συνοδευόμενος από ιερείς της περιοχής μας χάρισαν εξαίρε-

τους ψαλμούς και μας έδωσαν ευχές για υγεία και μακροχρόνεια. Έγινε περιφορά της εικόνας και δόθηκε η ευκαιρία να την ασπασθούν οι προσκυνητές.

Ο Σύνδεσμός μας που φέρει και την επωνυμία «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ» έκανε αρτοκλασία όπου ο επίσκοπος και οι ιερείς ευλόγησαν τους άρτους που μοιράστηκαν στο εκκλησίασμα.

Στο μνημείο των Τεσσόντων

Σύμφωνα με το πρόγραμμα του Συνδέσμου ο Μητροπολίτης κ. Αθηναγόρας, οι ιερείς, ο Δήμαρχος Γραβιάς κ. Δημ. Χριστοδούλου, ο Δήμαρχος Καλλιέων κ. Λεωνίδας Καραγιάννης, δημοτικοί και τοπικοί σύμβουλοι, πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκαν στο χώρο του μνημείου στο σταυροδρόμι της Αγίας Τριάδας, για να τιμήσουν τους αγωνιστές του Ε.Λ.Α.Σ. που σκοτώθηκαν σε μάχη με τα γερμανικά στρατεύματα στον ίδιο χώρο στις 5.1.1944. Έγινε δέηση για την ανάπαυση της ψυχής των 32 παλικαριών, μνημονεύτηκαν τα ονόματά τους, αναπτύχθηκε με λίγα λόγια η σημασία της θυσίας τους, κατατέθηκαν στεφάνια και η τελετή έκλεισε αφού έψαλλαν τον Εθνικό Ύμνο όλοι μαζί.

Ο Μητροπολίτης Φωκίδας κ. Αθηναγόρας και ιερείς δεόνται για την ανάπαυση της ψυχής των 32 παλικαριών που τα ονόματά τους είναι χαραγμένα στην επιτύμβια πλάκα.

Προτομή Καλλία στο Μαυρολιθάρι

Ο Δήμος Καλλιέων, για να τιμήσει τον ήρωα της εθνικής αντίστασης Καλλία, έστησε την προτομή του στην πλατεία της γενέτειράς του το Μαυρολιθάρι. Ο Καλλίας (Χαρ. Μώκος) σκοτώθηκε στις 5.1.1944 στη μάχη εναντίον των Γερμανών στην Αγία Τριάδα μαζί με τα 31 παλικάρια του. Τα αποκαλυπτήρια της προτομής έγιναν στις 7.7.2002.

Μια Επέτειος

Το σημερινό υπ' αριθμ 124 φύλλο του Δελτίου μας έχει ξεχωριστή σημασία διότι εισέρχεται στο 28ο έτος της κυκλοφορίας του. Τον Ιούνιο του 1975 σαν τώρα, ο σημερινός μας πρόεδρος Αθανάσιος Μαλεβίτσης με τη χρηματική βοήθεια των Γιάννη Λ. Κουφού και Πάκη Γιαννόπουλου, καθώς και την τεχνική βοήθεια του Φίλιππα Τριανταφύλλου, γιόρτασαν την γέννηση του δισέλιδου διμηνου εντύπου που έμελλε να δίνει επί είκοσι επτά χρόνια τη μάχη της έγκυρης ενημέρωσης και υπεύθυνης γνώμης, υποβοηθώντας το Σύνδεσμο στα χέρια του οποίου έγινε απαραίτητο εργαλείο και με αυτό στάθηκε αρωγός στο έργο της Κοινότητας στα χρόνια της κυκλοφορίας του.

Μέσα από τις σελίδες του γίνεται η αναγνώριση της εξαιρετικής προσφοράς των χωριανών μας που υπηρέτησαν και υπηρετούν την αποστολή του Συνδέσμου και δείχνουν την αγάπη τους για το χωριό.

Η επέτειος βρίσκει την «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» νέα και δυναμική και συνεχώς θεωρεί το παρελθόν αφετηρία για μια ισχυρή παρουσία στο παρόν και μια λαμπρή πορεία στο μέλλον. Αναπολώντας τα 27 χρόνια της σταδιοδρομίας της εκφράζει τις ευχαριστίες της σ' εκείνους που την αγάπησαν, την ενίσχυσαν και συνεχώς την περιβάλλουν με την στοργή τους.

Από τον κ. Π. Γκίκα λάβαμε την ακόλουθη επιστολή επ' ευκαιρία της συμπλήρωσης των 27 χρόνων της κυκλοφορίας μας.

κ. Μαλεβίτση,

Με συγκίνηση ξεφυλλίζω εδώ και 27 χρόνια τις σελίδες της «Κουκουβίστας» και χαίρομαι που δεν σας πήρε το ποτάμι του εκσυγχρονισμού. Τη διαβάζω γιατί είναι επιλογή μου και την έχω ξεχωρίσει από τις άλλες εφημερίδες που εκδίδουν Τοπικοί Σύλλογοι.

Με ικανοποιεί απόλυτα το περιεχόμενό της και μου ταιριάζει σαν παράδοση, ενημέρωση και εμφάνιση.

Ο σεβασμός και η σοβαρότητα που διατηρεί όλα τα χρόνια της κυκλοφορίας της αποτελούν εγγύηση για τους αναγνώστες.

Εύχομαι να διατηρείται το κουράγιο σας και να συνεχίζεται για πολλά ακόμη χρόνια.—

Βιβλία: πηγή ζωής

Κάθε χρόνο τον Ιούνιο μήνα είναι παράδοση στο Δελτίο μας να συνιστούμε στους αναγνώστες και φίλους μας να μην παραλείπουν φεύγοντας για διακοπές να παίρνουν μαζί τους και μερικά βιβλία τα οποία πρέπει να επιλέγονται με βάση την ποιότητά τους και τη σοβαρότητα των συγγραφέων τους.

Βιβλία σπάνια που να ικανοποιούν κάθε αναγνώστη θα βρείτε στη βιβλιοθήκη του Πολιτιστικού Κέντρου Καλοσκοπής που σύντομα θα είναι έτοιμο και θα λειτουργεί, την οποία πρέπει να επισκεπτόμαστε κάθε μέρα και να διαβάζουμε έστω και δυο σελίδες. Έτσι θα διατηρούμε την επαφή μας με τον πολιτισμό και τη λογοτεχνία.

Το οστεοφυλάκιο

Τις μέρες του Πάσχα περάσαμε από το κοιμητήριο του χωριού μας και διαπιστώσαμε ότι τα οστά των προγόνων μας είναι προσβλητικά εγκατελειμένα. Ο χώρος που φυλάσσονται οι λειψανοθήκες αποπνέει μια μυρωδιά και τα κιβώτια είναι σπιραγμένα χωρίς καμμία φροντίδα.

Θα ήταν δύσκολο να φροντίσουν οι αρμόδιοι διαχειριστές του Νεκροταφείου να γίνει κάποιο ασβέστωμα στο χώρο και να μπει μια τάξη στα κιβώτια των οστών;

Ο κ. Δήμαρχος και το τοπικό μας Συμβούλιο ας μας πουν ποιος έχει την ευθύνη και την αρμοδιότητα για την συντήρηση του οστεοφυλακίου και γενικότερα του χώρου του Νεκροταφείου.

Για να γνωρίσουμε το περιβάλλον μας

Στις εφημερίδες διαβάσαμε ότι σε σχολείο της πρωτεύουσας ζητήθηκε από τους μαθητές να ζωγραφίσουν ένα κοτόπουλο και οι περισσότεροι από αυτούς το ζωγράρισαν κατεψυγμένο (αυτή την εικόνα έβλεπαν στο σπίτι τους).

Χωριανός μας διηγήθηκε ότι επέστρεψε το Μάιο από το χωριό και τα παιδιά του τον ρώτησαν αν τίναξαν τις καρυδιές. Δεν παραγνωρίζουμε ότι τα συγκεκριμένα παιδιά γνωρίζουν όλες τις μάρκες των αυτοκινήτων και η ψυχούλα τους βομβαρδίζεται κάθε μέρα από διαφημίσεις για τσίχλες, παγωτά και μαγικές λύσεις αντιμετώπισης των προβλημάτων τους. Όσοι ζήσαμε την παιδική μας ηλικία στο χωριό θυμόμαστε ότι μεγαλώσαμε κάτω από τον ίσκιο της καρυδιάς και των άλλων δέντρων. Δεν είναι μάλιστα λίγες οι γενιές που τα γράμματα του δημοτικού τα έμαθαν κάτω από τα έλατα της Σωτήρος γιατί το κτήριο του σχολείου ήταν πυρπολημένο από τα στρατεύματα κατοχής.

Ο Σύνδεσμός μας στην προσπάθειά του να βοηθήσει τα νέα βλαστάρια που παραθερίζουν το καλοκαίρι στο χωριό, για να εξοικειωθούν με το περιβάλλον και να μάθουν να ξεχωρίζουν την κερασιά από την μηλιά, το μαϊντανό από το σέλινο, το τζιτζίκι από το τριζόνι αλλά και να δημιουργήσουν φιλικές σχέσεις μεταξύ τους αποφάσισε να επαναλάβει και φέτος περιβαλλοντολογικά μαθήματα που με μεγάλη επιτυχία είχαν γίνει το περασμένο καλοκαίρι σε συνεργασία με τη δασκάλα **Δήμητρα Νικοπούλου - Κολλύρη**. Τα μαθήματα αυτά θα επαναληφθούν και φέτος τον προσεχή Αύγουστο. Σχετική ανακοίνωση θα γίνει στο χωριό. Ας την προσέξουν οι γονείς και οι παππούδες για να παροτρύνουν τα παιδιά και τα εγγόνια τους να συμμετάσχουν στις συναντήσεις αυτές.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

– Ο Άγγελος και η Χριστίνα Κουφού απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους που είναι αγοράκι. Να ζήσει το νεογέννητο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στην κολυμβήθρα ο μικρός Καραμπέτσος

Ο Μιγάλης και η Γεωργία Κυριαζή (Καραμπέτσου) βάπτισαν το πρωτότοκο αγοράκι τους στην εκκλησία της Κοιμήσεως Θεοτόκου στο Χαϊδάρι και του έδωσαν το όνομα Αθανάσιος. Καταλαβαίνουμε τη χαρά της γιαγιάς και του παππού.

ΓΑΜΟΙ

– Στις 2 Ιουνίου 2002 στον Ιερό Ναό Υψώσεως Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού στου Παπάγου έγιναν οι γάμοι της Κρυσταλλίας Ευαγγ. Τσιρώνη με το Γιάννη Διαμαντόπουλο. Πάντα ευτυχισμένοι...

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΑΘΑΝ. ΑΛΕΞΙΟΥ (1918 - 2002)

Στις 21.6.2002 και σε ηλικία 84 ετών απεβίωσε ο Αθανάσιος Αλ. Αλεξίου. Ο αξέχαστος Θανάσης είχε γεννηθεί στο χωριό το 1918 και είχε παντρευτεί την επίσης χωριανή μας Βάια Κων. Βλάχου με την οποία είχε αποκτήσει δυο κόρες. Ήταν από τους τελευταίους τεχνίτες, όχι μονάχα στο χωριό μας αλλά και σε όλη την περιοχή, που πετάλωνε ζώα και κατασκεύαζε σαμάρια. Ήρεμος και γελαστός πάντα ο μπαρμπα-Θανάσης άφησε την τελευταία του πνοή ενώ εργαζόταν στο περιβόλι του. Λεπτομέρειες για τη ζωή και το επάγγελμα του αξέχαστου χωριανού μας τεχνίτη έχει γράψει στα τεύχη 117 και 118 του Δελτίου μας η Βασιλεία Πασιράκη - Κυρίτση.

ΜΝΗΜΗ ΚΩΣΤΑ ΕΥΑΓ. ΤΣΙΓΑ

Με το θάνατο του μπάρμπα Κώστα Τσίγα έκλεισε και ο κύκλος των προπολεμικών μπακάληδων της Καλοσκοπής.

Από τις αρχές του περασμένου αιώνα, όταν το χωριό έσφυζε από ζωή, αρκετοί Κουκουβιστιανοί ασχολήθηκαν με το επάγγελμα του μπακάλη. Ποικίλα τα εμπορεύματα που διέθεταν όλα σε χύμα μορφή, από μακαρόνια, ρύζι, ζάχαρη και μπακαλιάρο μέχρι βαφές ρούχων, χαλβά, σύκα τσοπέλα και εκατό ακόμη είδη και όλα με το δράμι και την οκά. Με τη σφαγή των ζώων και τη διάθεση κρέατος σπάνια ασχολούνταν. Σε αντίθεση, τα μπακάλικα πρόσφεραν και την εξυπηρέτηση του καφενείου με το σερβίρισμα καφέ και λουκουμιού.

Τα παλαιότερα μπακάλικα λόγω και της θέσεώς τους, ήταν του Τσώνου και του Ν. Πριόβολου. Του Τσίγα ήταν πιο χαμηλά, σήμερα πάνω από το σπίτι του σαμαρά (Αθαν. Λάιου). Πιο κάτω ακόμη, επί του δημόσιου δρόμου προς Άμφισσα ήταν το μπακάλικο του Κώστα και Γιάννη Τριανταφύλλου (Πράντζα). Αυτό εξυπηρετούσε πιο πολύ τη γειτονιά της Ρούγας. Είχε όμως και δυο άλλες δραστηριότητες. Βιοτεχνικές. Ο μεν Κώστας Τριανταφύλλου, πατέρας του Γιάννη, είχε το μοναδικό στο χωριό, αλλά και στη γύρω περιοχή τενεκεδοεργαστήριο, που έφτιαχνε φανάρια και ρουγιά, λύχνους και μπρίκια και 30 ακόμη είδη, οικιακής χρήσης. Ο δε Γιάννης Τριανταφύλλου στην εποχή του έφτιαχνε τσαρούχια με φούντες, και αργότερα ξυλοπάπουτσα και παπούτσια με σόλα από λάστιχα αυτοκινήτων. Στην κεντρική αγορά του χωριού υπήρχε και το μοναδικό καφενείο του Πριόβολου (Τσακμάκη) όπου σε μια γωνιά του χώρου του στεγαζόταν και ο κουρέας του χωριού.

Τα χρόνια της μεγάλης φυγής των Κουκουβιστιανών 1880 - 1920 προς τα μεταλλεία του Λαυρίου, για εξεύρεση εργασίας, τα μπακάλικα του χωριού πουλούσαν στις οικογένειες των ξενιτεμένων πάντα επί πιστώσει και κάθε άνοιξη και φθινόπωρο οι μπακάληδες με τα πιστωτικά τεφτέρια στη μασχάλη πήγαιναν στο Λαύριο και εισέπραταν τα χρέη του εξαμήνου από τις αγορές που είχαν κάνει οι οικογένειές τους. Όλοι δε βασιζόντουσαν στην καλή πίστη των μπακάληδων ως προς τα χρωστούμενα. Μετά τον πόλεμο, ο μόνος από τους παλιούς μπακάληδες που συνέχισε τη δραστηριότητά του, αλλά σε νεότερο οίκημα, εκεί όπου βρίσκεται σήμερα, ήταν ο Κώστας Τσίγας. Μετά το 1940 καινούργια μπακάλικα και ονόματα εμφανίστηκαν στο χωριό. Κουτσουβέλης, Λάιος, Καραμπέτσος, Βλάχος, Αυγερινός.

Με το θάνατο του Κώστα Τσίγα του παλαιότερου μπακάλη του χωριού, σήμερα έχει μείνει μόνο ένα μπακάλικο στο χωριό. Του Βλάχου, που προσφέρει όχι μόνο είδη μπακαλικής αλλά και προϊόντα χασάπικου καθώς και υπηρεσίες καφενείου.

Τον μπάρμπα Κώστα Τσίγα θα τον θυμούνται οι Κουκουβιστιανοί για την πολύχρονη και ακούραστη εξυπηρέτηση και προσφορά του στους καλοκαιρινούς και όχι μόνο μήνες από την μπακαλοψησταριά του.

Μετά το θάνατό του, το μπακάλικο συνεχίζει τη λειτουργία του από τη σύζυγό του Ευφροσύνη. Εμείς της ευχόμαστε ολόψυχα να είναι πάντα καλά και να συνεχίσει για πολλά ακόμη χρόνια την λειτουργία του. Όσο για τον μπάρμπα Κώστα, παντοτινή να είναι η μνήμη του.

Φίλιππος Τριανταφύλλου

Ο ΕΛΑΤΟΣ ΤΗΣ ΒΙΓΛΑΣ(*)

Στοχαστικός κι αμίλητος στην αφηγή κορφούλα
της Βίγλας εστεκότανε ο γέρος λυπημένος
και μέτρα, συλλογιότανε της ζήσης του τις μέρες
μέτραε, ξαναμέτραε μα χρόνιση δεν ήγυρε.
Κι εκεί, μες' το συλλογισμό, στο μέτρημα του χρόνου
όντας τα πρώτα δάκρυα τα βλέφαρα υγραίναν
που η καρδιά πληγώνεται στο σπαραγμό της σκέψης
απόκριση μου γύριψε - συντρόφεψη του κάνω.

.....

Πέρασαν πια από πάνω σου αιώνες, μήνες, χρόνια,
μέρες λαμπρές, περίλαμπρες με ήλιους και χρυσάφια
μαύρες νυχτιές ατέλειωτες με σκοτισμένες ώρες,
στον ίσκιο σου ξαπλώνθηκαν λεβέντες παλληκάρια
στα πόδια σου ξαπόστασαν, τραγούδησαν νεραΐδες
στα χέρια σου ανέβηκαν θεοί για ν' αγναντέψουν
και τ' ακριβό σου φύλλωμα το γεύτηκαν αλάφια
κι όταν η μάχη τέλειωνε αρματωλοί και κλέφτες
στη ρίζα σου καθότανε λίγο να ξανασάνουν
εδώ είχαν το στέκι τους ο Παπαντριάς κι ο Ανδρούτσος
ν' αγναντεύαν τις γύρω σου επτά βουνοκορφούλες.
Μ' άκουσε ο γέρο έλατος και στέγνωξε το δάκρυ
η λύπηση εχάθηκε και η χαρά προβέλνει.
Κι αντάμα ξεκινήσαμε τραγούδι για να ειπούμε
στον κόσμο που απλώνεται 'πο κάτω στις πλαγιούλες
όντας ο ήλιος έγερνε και βγαίνανε τ' αηδόνια...

Καλοσκοπή. Αύγουστος 1970
Χαράλαμπος Κόλλιας

(*) Το ποίημα αυτό βρέθηκε στο αρχείο του αξέχαστου Χαρ. Ταξ. Κόλλια (παπαΓαξιάρχαινας) και εξυμνεί τις χαρές του αιωνόβιου έλατου της Βίγλας που ήταν ορατός από πολύ μακρινά σημεία του κάμπου. Μας το έδωσε η εγγονή του Σίσσυ Γιαννοπούλου-Αλκαλαΐ.

Την φωτογραφία μας έδωσε η Γεωργία Παπαδάκη. Είναι παρμένη από την Καχοτράχη.

Στα Βυζαντινά Χρόνια

(Βυζαντινών βίος και πολιτισμός,
Φαίδωνα Κακουλέ)

Επειδή οι Βυζαντινοί έδιναν μεγάλη σημασία στην καλλιγραφία, ο δάσκαλος έγραφε τον υπογραμμό, δηλαδή μια λέξη ή μία σειρά με καλλιγραφικά γράμματα. Τα παιδιά έπειτα προσπαθούσαν να μιμηθούν τα γράμματα του δασκάλου. Από την προσπάθεια αυτή των μαθητών, δηλαδή να μιμηθούν τον υπογραμμό, έμεινε μέχρι τις μέρες μας η φράση: «Είναι τύπος και υπογραμμός», που σημαίνει αυτό που αξίζει να μιμηθεί.

Όταν τελείωναν τα παιδιά την καλλιγραφία τους, έδιναν στον δάσκαλο την πλάκα, για να την διορθώσει. Μετά την διόρθωση, ο δάσκαλος ζητούσε από τα παιδιά να την ξαναγράψουν. Επειδή πολλές φορές δεν είχαν σφουγγάρι, έσβηναν την πλάκα με τα δάχτυλα, αφού προηγουμένως τα έφτυναν. Από τότε επικράτησε η φράση «Φτου κι απ' την αρχή».

Τα παιδιά μάθαιναν να δείχνουν και να λένε απ' έξω την αλφαβήτα. Οι δάσκαλοι, για να πεισθούν πως τα παιδιά την ξέρουν καλά, τους έδειχναν τα γράμματα ανακατωμένα. Από τότε επικράτησε να λέμε γι' αυτόν που γνωρίζει κάτι καλά, ότι το ξέρει: «απ' έξω κι ανακατωτά».

Οι φτωχοί Βυζαντινοί χρησιμοποιούσαν ξύλινα κουτάλια, που στην άκρη τους είχαν μια τρύπα, για να τα κρεμούν. Κάθε φορά που έστρωναν τραπέζι, έβαζαν σε καθεμιά θέση κι ένα κουτάλι. Αν όμως, για οποιονδήποτε λόγο, αργούσε κάποιο από τα μέλη της οικογένειας στην ώρα του φαγητού, κρεμούσαν το κουτάλι στη θέση του. Σήμερα, όποιος αργεί να μαζευτεί για φαγητό, του λέμε: «Θα σου κρεμάσω το κουτάλι» ή «Θα βρης το κουτάλι κρεμασμένο».

η σμίξη

Νίκος Ι. Δανιήλ

Στα κατώμερα του όμορφου χωριού μας, εκεί που συναπαντιούνται τα γάργαρα νερά του Κεφαλόβρυσου μ' εκείνα του Μέγα - Ρέματος, στη γραφική Σμίξη, είχα, μικρό παιδί, κατέβει αρκετές φορές. Δεν υπάρχει για μένα πιο ειδυλλιακός τόπος, όπως τόν θυμάμαι από τότε, νάναι άνοιξη προς καλοκαιράκι, με ολάνθιστα να κιτρινίζουν ολόγυρα τα σπάρτα και τις μωβ κουτσουπιές στις πλαγιές της Κατράχης, κι εγώ ο τυχερός, να κατηφορίζω από τις Τραμπάλες ας πούμε στο βάθος, στα κλεισορέματα, πιασμένος τότε από τα πουρνάρια, πότε από τις φτελιές ή τα κεδράκια για να μην πέσω στο χαλικωτό κασιχοδρομάκι. Και κάθε τόσο να προγκάω τις μπράσκες και τις γλουστέρες.

Αρκετές φορές, τα χρόνια εκείνα τα καλά - κι ας ήταν δύσκολα - πήγαμε με τον αδερφό μου τον Βασίλη στο παραδεισένιο εκείνο μέρος, για να βοσκήσουμε τις γίδες. Κάποτε, κάποτε έρχονταν κι άλλα παιδιά μαζί μας. Ο Γιαννάκης του Βάσιου (που σκοτώθηκε σε τροχαίο το '58 στην Αμερική), ο μακαρίτης ο Θύμιος της Καραγιώργαινας, ο Τάκης ο Καραπαναής (που του άρεθε να χαλάει τις φωλιές από τα τσόνια)... Σαν φτάναμε εκεί στον πάτο, νοιώθαμε τρισευτυχισμένοι. Μέσα από τα πλατανόφυλλα βλέπαμε το ελατόβρυτο μεγαλείο της Γκιώνας από δω και τα ντούσκα της Ψη-

ληράχης από κει. Αέρας καθαρός και μυροβόλος από ποικιλανθούς γιόμιζε τα στήθια μας. Εκείνες οι παραλλαγές του πράσινου κυρίως, ήταν άλλο πράμα. Οι ζεστές ακτίνες του ήλιου διαπερνούσαν τα κενά των φυλλωμάτων κι έμοιαζαν νάχουν στήσει έναν αέανο τρεμουλιάρικο χορό με τα ήρεμα ρυάκια και τις γούρνες που ιριδίζουν κάτω από πλατύφυλλα πράσινα φυτά, ενώ οι γυρίνοι κολυμπούσαν πέρα δώθε στο χλιαρό νερό. Πράσινες νεροφίδες στους βούθνες και δεντρογαλιές που τινάζονταν σαν τη σαΐτα από κλαρί σε κλαρί, δεν έλειπαν κι από κει. Εμείς προσέχαμε ωστόσο τις οχιές που φωλιάζανε στους όχτους και στις σπαρτιές. Όλων των ειδών τα ζουζούνια βούιζαν τριγύρω μας. Πεταλούδες μικρές, μεγάλες, με απίθανα σχέδια και χρώματα στα φτερά τους, φλετούραγαν αθόρυβα, κάθονταν στα λουλούδια και έδρεπαν το νέκταρ. Τα νταβάνια που υπήρχαν επίσης - αυτές οι ενοχλητικότητες, νωθρές παλιόμυγες, με τα μεγάλα χρυσοπράσινα μάτια, που δε χαμπαρίζουν τίποτα σαν κολλήσουν πάνω σου την προβοσκίδα τους - ήταν ένα σημαντικό πρόβλημα. Όμως κι αυτό το παραμερίζαμε, για ν' απολαύσουμε τη Σμίξη μας, που' χε όλες τις χαρές του Θεού, την παρθένα βλάστηση, με τις σφενταμιές, τις φρουξυλιές, τις φτελιές, τις ιτιές, τις μπουρτζιές, τα πλατά-

νια και τόσα, μα τόσα άλλα...

Αφού εμείς χορταίναμε παιχνίδι και οι γίδες μας χορτάρι, παίρναμε προτού να πέσει η λαύρα του μεσημεριού, την ατραπό για τις Τραμπάλες ή και ψηλότερα, κατά τον Αη Λια, ή τον Αη Νικόλα. Εκεί στεκόμασταν κι αν τύχαινε νάχουμε μαζί μας κάνα κομμάτι χαρτί ή φημερίδα φτιάχναμε «αεροπλανάκια», τους βάζαμε ουρά και τα πετάγαμε με φόρα κατά τη Σμίξη. Συνήθως η ουρά ήταν στραβή και τ' αεροπλανάκια πέφτανε δίπλα μας με τούμπες. Άλλες φορές γινόμασταν πολύ κακά παιδιά. Χώναμε στάχυα πίσω από τα τζιτζίρια και τ' αμολλάγαμε. Αυτά, τουλάχιστον, σκούζοντας, φεύγανε ολόισια πέρα.

Στ' αμπέλια, εκεί στα Κούτσουρα, εμείς οι πιτσιρικάδες τότε, κάναμε κι άλλες παλιόδουλειές: Μιμούμενοι τους μεγάλους...καπνίζαμε! Τώρα θ' αναρωτηθεί κανένας πού τα βρίσκαμε τα τσιγάρα και τι μάρκα ήτανε. Τα τσιγάρα μας ήταν αυτοσχέδια. Ή σκέτο χαρτί στριμμένο (πεζ καλύτερα σκέτο δηλητήριο, πα, πα, πα!), ή ξερά φύλλα τριμμένα, (αμπελόφυλλα ή πλατανόφυλλα). Έτσι γινόμασταν, τρομάρα μας, μεγάλοι. Κουκούτσι μυαλό!

Υπήρξαν φορές που θάψαμε, θυμάμαι, στα Κούτσουρα - σε επιλεγμένα σημεία δίπλα σε βράχια - γκουζμάδια σταφύλια,

τυλιγμένα σε κληματόφυλλα και τ' αφήσαμε ως το άλλο Πάσχα, που τα ξεθάψαμε και τα φάγαμε, ολόδροσα σαν νάτανε της ώρας.

Εκεί, στα Κούτσουρα ιδιαίτερα, πλανιώντουσαν και κείνα τα περίεργα γεράκια, οι αερογάμοι, που ισορροπούσαν ωσάν να μαρκαλούσαν τον άνεμο.

Από τα Κούτσουρα, αλλά και πιο πάνω, είχαμε μια πανοραμική θέα. Το πιο γραφικό, ίσως χωριό της Ελλάδας, το δικό μας αγαπημένο χωριό η Κουκουβίστα, απλωμένο πάνω στις ραχούλες του με τις ρούγες, με τις εκκλησιές του και τις κόκκινες κεραμοσκεπές του, φάνταζε –και θα φαντάζει στους αιώνες– σαν αζεπέραστο στολίδι της φύσης, αμάραντο ρουμελιώτικο λουλούδι, που το θρέφει και το διατηρεί η αθάνατη Γκιώνα και το κάθε άλλο παρά ...Ξεροβούνι, με τα τόσα του ελάτια.

Ψηλά ψηλά η Λειρίτσα, να κρατάει για καιρό τα χιόνια της, η Τράκα παρακάτω και παραδώ η Κορακοφωλιά, με τ' απόκρημνα βράχια και τις σπηλιές της, με τις αητοφωλιές της και τα δέντρα που φυτρώναν στις κοφτές γκρεμίδες.

Βλέπαμε σα σε πίνακα περίτεχνου ζωγράφου, τα δέντρα τα καρποφόρα και τ' άλλα τ' άγρια, να συνταιριάζουν όλα αρμονικά, στα πρασινωπά ποτιστικά χωράφια με τα λίθινα δέματα απ' τον Αη Γιαννάκη, τον Παλιοσταυρό και την Κατράχη ίσαμε του Φονιά και τις Πλάκες χαμηλά, με τις περίεργες κοτρώνες, όλο χαραματιές και τρύπες –άντρα γι' αλεπούδες, λαγούς και άλλα κυνηγημένα ζωντανά.

Όλα καλά. Η Κώστη, το Βουrolάμι, το Άνω και το Κάτω.

Όμως το βλέμμα μας κατάνηγε πάντα εκεί, στη Σμίξη. Εκεί που οι σουσουράδες έκαναν τον

αδιάλειπτο περίπατό τους στο ρουμάνι, που οι αηδονολαλιές δεν είχαν τελειωμό, που οι κότσηφες συναγωνίζονταν τα γαρδέλια και τους φλώρους στο τραγούδι. Εκεί, που ακόμα και του κούκου το λάλημα αχολογούσε. Κι αναρωτιόμασταν από πού τάχα να έφτανε ως εμάς. Ήταν άραγε στ' Αη Γιάννη τις δασιές βελανιδιές και πουρνάρες, ή μήπως στο Στέφαν' το Λειβάδι; Εκεί! Στο μέρος που η Ψηληράχη χάιδευε της Γκιώνας το ποδάρι και της το ξέπλενε με νερά ναματερά. Εκεί που ξάνοιγε το πιο θαυματικό παράθυρό του στον κάμπο, το Μπαλκόνι της Γκιώνας, η πεντάμορφη Κουκουβίστα μας.

Η Σμίξη. Πώς να την ξεχάσει κάποιος άμα την έχει επισκεφτεί; Αποκλείεται.

Αχ, και νά 'ξερε κανένας από σας, πόση νοσταλγία φέρνει σε μένα!

Τιμητική Διάκριση:

Στις 15.6.2002 στην αίθουσα του Ξενοδοχείου Χολιντέ Iv Μιχαλακοπούλου 50, ο Σύλλογος Ελλήνων Λογοτεχνών απένιμε περγαμηνή «τιμής ένεκεν» σε διακεκριμένες προσωπικότητες γιατί με το συγγραφικό τους έργο συμμετείχαν στην ανύψωση και καλλιέργεια του σύγχρονου πολιτισμού. Ανάμεσα στους τιμώμενους ήταν και ο συνεργάτης του Δελτίου μας λαογράφος Φάνης Λευκαδίτης. Στον εκλεκτό μας συγχωριανό ευχόμαστε να έχει υγεία και πολλές ακόμα διακρίσεις.

ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ - ΟΙΝΟΧΩΡΙ

Ύστερα από καθυστέρηση τριών περίπου ετών από τον περασμένο Απρίλιο ο ανάδοχος εργολάβος άρχισε τις εργασίες αλφατόστρωσης του χωματόδρομου Καλοσκοπή - Οινόχωρι. Η απόσταση μεταξύ των δύο χωριών είναι 6 χιλιόμετρα και η αρχική πίστωση είχε εγκριθεί για κατασκευή μόνο τριών χιλιομέτρων.

Για την ολοκλήρωση του έργου (απομένουν τρία χιλιόμετρα), οι πρόεδροι των συλλόγων Οινόχωριου, Καλοσκοπής, Πανουργιάς, Μουσουνίτσας και Γκούρας έστειλαν το ακόλουθο έγγραφο προς τον Υφυπουργό Υγείας Πρόνοιας και την Υπηρεσία της περιφέρειας Κεντρικής Ελλάδος:

Προς
τον υφυπουργό
κ. Δημήτριο Θάνο
Υπουργείο Υγείας Πρόνοιας

Αξιότιμε κ. Υφυπουργέ

Τα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων μας σας εκφράζουν τις θερμές τους ευχαριστίες για την έναρξη των εργασιών ασφαλτόστρωσης του ημιτελούς οδικού τμήματος ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ - ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ μήκους έξη (6) χιλιομέτρων, που αποτελεί μικρό τμήμα του ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΑΞΟΝΑ Αθανασίου Διάκου - Μουσουνίτσας - Στρώμης - Πανουργιά - Καλοσκοπής - Οινόχωρι - Σκληθρό - Οίτης - Λαμίας.

Η κακή κατάσταση του μικρού αυτού οδικού τμήματος, όπως είναι γνωστό σε όλες τις αρμόδιες Υπηρεσίες, αποτέλεσε και αποτελεί την αιτία ατυχημάτων και πέραν αυτών την κατά περιόδους, ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ έπειτα από κάθε νεροποντή ή άλλα δυσμενή καιρικά φαινόμενα.

Η απόφαση έναρξης κατασκευής του έργου ομείλει για την κατασκευή τμήματος τριών (3) περίπου χιλιομέτρων από τα έξη (6) συνολικά χιλιόμετρα.

Η κατασκευή μέρους των έξη (6) χιλιομέτρων αποτελεί καλή πρόοδο ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΛΥΝΕΙ ολοκληρωτικά το υπαρκτό, κατά τ' ανωτέρω, πρόβλημα.

Γνωρίζοντας το ενδιαφέρον σας κ. ΥΦΥΠΟΥΡΓΕ για την κατασκευή του έργου και την ανεμπόδιση συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση των Ορεινών Δημοτικών Διαμερισμάτων του Δήμου ΚΑΛΛΙΕΩΝ και του Δήμου ΓΡΑΒΙΑΣ, ΥΠΟΒΑΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΟΠΩΣ ΕΙΣΗΓΗΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ (3) ΥΠΟΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ του ημιτελούς συγκοινωνιακού οδικού μασ άξονα που θα δώσει ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΠΝΟΗ στα ΕΠΤΑ κοινωνικοοικονομικά δοκιμαζόμενα χωριά μας.

Για τις μέχρι σήμερα ενέργειές μας αλλά και τις αναμενόμενες απαραίτητες νέες πρωτοβουλίες σας, για την ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΛΥΣΗ του θέματος, θα σας είναι ευγνώμονες τα μέλη των Συλλόγων μας και οι κάτοικοι των ορεινών χωριών μας.

Θα περιμένουμε τα καλά σας νέα για τη συμπληρωματική χρηματοδότηση ολοκλήρωσης του μικρού μεν αλλά μεγάλης ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ για μας συγκοινωνιακού αυτού έργου.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
και ιδιαίτερη εκτίμηση
ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΓΙΑΣ - ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΕΛΙΑΝΙΤΗΣ -
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

855	Χαμηλός Κωνσταντίνος (Καστέλια)	20	& του θείου της Ιωάνν. Ευθ. Τσίγα	50
856	Κουφός Δημήτριος του Κων/νου	25	870 Τομαράς Φώτης (Βόλος)	20
857	Κουφός Κων/νος του Δημ.	15	871 Τσουλανδρή Χρυσούλα στη μνήμη συζύγου και γονέων	15
858	Κωστούρος Λάμπρος	10	872 Τσαλκάκη - Τσουλανδρή Μορφούλα στη μνήμη του πατέρα	
860	Κατσaniώτης Ηλίας (Αμερική)	108	& της νύφης της Γεωργίας	15
861	Χριστοδούλου Επιστήμη στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη	30	873 Ρούλιας Αθανάσιος (Οινοχώρη)	20
862	Κυρίτης Δημήτριος Π.. (Βόλος) στη μνήμη των γονέων του	20	874 Ποδάρα Αικατ. στη μνήμη του συζύγου της & των γονέων της	20
864	Κάλλης Αρτέμης	20	875 Αλεξίου Όλγα στη μνήμη των γονέων της	20
865	Ανδρουτσόπουλος Παναγ. (Θεσ/νίκη)	15	876 Τσόχλα Αναστασία του Σπ.	10
866	Αυγερινός Κων/νος (Λειβαδιά)	27	877 Κόλλιας Στέφανος Δημ. & Λούλα	30
867	Βλάχος Αθανάσιος Δημ. (Γραβιά)	15	878 Ζέρβα Κόλλια Μαίρη του Δημ. & Ζέρβας Γεώργιος	30
868	Βλάχος Δημήτριος Αθαν. (Θεσ/νίκη)	15	879 Κόλλια - Αγγελίδου Ιωάννη Δημ.	30
869	Τζιάβα Ειρήνη στη μνήμη της μητέρας της Γεωργίας Τσίγα		880 Πλατανιάς Αλεξ. στη μνήμη του Κ. Δανιήλ	10

Εισφορές για την Εκκλησία (εις χείρας Εκκλησιαστικού Συμβουλίου)

Βοξαλίδης Παναγιώτης & Ευσταθία στη μνήμη της εξαδέλφης της Πηνελόπης Κουφού	10
Κόλλια - Αγγελίδου Ιωάννα του Δημητρίου στη μνήμη Δημητρίου Κόλλια του Παναγιώτη (Καλόγερου)	75
Κόλλια - Αγγελίδου Ιωάννα του Δημ. στη μνήμη Τάκη Δημ. Τσιρώνη	75
Παναγιώτης Γ. Τομαράς στη μνήμη του πατέρα του Γ. Τομαρά	200
Κόλλιας Δημήτριος (Καραμήτρος) στη μνήμη της θείας του Πηνιώς	50
Νίκος Δανιήλ στη μνήμη του Γ. Τομαρά	80

Ο Πέτρος Κουτσουβέλης προσέφερε δύο ακόμη πολυελαίους για τον πολιούχο μας Άγιο Γεώργιο.

Και το επώνυμο αυτούΚουκουβίστας!

«Παρακαλώ, μπορούμε να έχουμε τον κ. Κουκουβίστα στο τηλέφωνο;»

Αυτό το άκουσμα από τον τηλεπαρουσιαστή γνωστού τηλεοπτικού σταθμού, ομολογώ ότι με ξάφνιασε. Ποιός είναι αυτός ο κύριος που φέρει στο επώνυμό του το παλαιό αλλά και πιο γνωστό όνομα του χωριού μας: Κουκουβίστας.

Ένα μήνα κράτησε η έρευνά μου έως ότου εντοπίσω μέσω τηλεφώνου τον κ. Αθανάσιο Κουκουβίστα. Στο κάλεσμά μου από το τηλέφωνο ακούστηκε μια ήρεμη και φιλόξενη φωνή.

«Ορίστε παρακαλώ, ποιόν ζητάτε;».

Τον κ. Κουκουβίστα.

«Ο ίδιος».

κ. Κουκουβίστα, πριν σας πω για ποιο λόγο ακριβώς σας τηλεφωνώ, θα ήθελα να μου πείτε από που είναι η καταγωγή σας. Χωρίς κανένα δισταγμό ο κ. Κουκουβίστας απάντησε.

Η ρίζα μου είναι από ένα χωριό της Ρούμελης που λέγεται Κουκουβίστα. Γιατί με ρωτάτε; Γιατί αυτός που σας κάλεσε στο τηλέφωνο είναι ένας Κουκουβιστιανός. Αυτή η αναφορά μου στο χωριό μας, τον ξάφνιασε. Παραξενεύτηκε για την

τηλεφωνική μας γνωριμία και η συνδιάλεξη συνεχίστηκε σε φιλικό και εγκάρδιο τόνο. Μου είπε ότι ο προπάππος του λεγόταν Νάκος. Έφυγε από το χωριό και πήγε στην Υπάτη. Εκεί άλλαξε το επώνυμό του και από Νάκος έγινε Κουκουβίστας.

Παρά την αναγκαία ίσως οικονομική μετανάστευσή του, ο συναισθηματικός όμως δεσμός με

την γενέτειρά του, την Κουκουβίστα ήταν τόσο ισχυρός που ένωσε το επώνυμό του με το όνομα του χωριού του. Ο ίδιος είναι γέννημα θρόμα Αθηναίος και είναι δημοσιογράφος στο επάγγελμα. Είχε επισκεφθεί το χωριό σε μικρή ηλικία όταν ακόμα δεν είχε συνδεθεί με συγκοινωνιακά.

Με μεγάλη ευχαρίστηση και ενθουσιασμένος για τη γνωριμία με τη ρίζα των προγόνων του θέλει να παρευρίσκεται σε όλες τις εκδηλώσεις του συλλόγου μας, γιατί αισθάνεται και αυτός ότι ανήκει δυο φορές στην οικογένεια των Κουκουβιστιανών μια και κουβαλάει εσάει στην ταυτότητά του το όνομα του χωριού μας. Αθανάσιος Κουκουβίστας.

Φίλιππος Τριανταφύλλου

Σημείωση της Σύνταξης: Για μια ακόμη φορά ο Φίλιππος μας αποκαλύπτει ότι διαθέτει την παρατηρητικότητα του Ηρακλή Πουαρό. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτός μας έφερε στην επιφάνεια και έκανε γνωστά τα ονόματα των τεσσάρων υπερασπιστών του χωριού μας, ανταρτών του Ε.Λ.Α.Σ., όταν στις 21 Αυγούστου 1944 μας είχαν επιτεθεί οι Γερμανοί.

Δεκαπενταύγουστο 1988

του Χρήστου Μαλεδίτση

Οι ανατολικές πλαγιές της Γκιώννας είναι απότομες και κατασκέπαστες από αρχαία δάση ελάτων. Στο ύψος 1200 μέτρων μιας τέτοιας πλαγιάς βρήκαν καταφυγή διωγμένοι από τους Τούρκους χριστιανοί και έχτισαν το χωριό Κουκουβίστα, σημερινή Καλοσκοπή. Δεν διέθεταν αμαξιτή οδό ίσαμε τα τελευταία μεταπολεμικά χρόνια. Χωμένο το χωριό μέσα στα άφθονα χιόνια του χειμώνα και στην πολλή πρασινάδα το καλοκαίρι, ζούσαν οι κάτοικοί του τη σκληρή ζωή του ορεισίου.

Η εκκλησία χτισμένη στο κέντρο του χωριού και αφιερωμένη στον Άγιο Γεώργιο, συνιστούσε τη μόνιμη αναγωγή της ψυχής του πληθυσμού, ήταν η ίδια τους η ψυχή αποθεμένη στη χούφτα του Θεού. Υπήρχε όμως και δεύτερη εκκλησία, στην κορυφή λόφου, αφιερωμένη στην Παναγία. Αυτή λειτουργούσε μόνο κάθε Δεκαπενταύγουστο.

Ήταν Δεκαπενταύγουστο του 1942, όταν βγαίνοντας μετά τη λειτουργία στο πραύλιο του Ναΐσκου, βλέπουμε να καταφθάνουν καμιά δεκαριά ένοπλοι, ντυμένοι στα μαύρα, με σταυρωτά φουσέκλια. Ζη-

τούν από τον ιερέα να τους ορκίσει. Στον όρκο τους είπανε πως αρχίζουν ένοπλο αγώνα κατά του κατακτητού. Ο αρχηγός ονομαζόταν Άρης.

Δεν χρειάστηκε πολύς καιρός για να καταλάβουμε τη σημασία εκείνης της ορκωμοσίας. Σε λίγο η αρχέγονη ζωή του χωριού αναστατώθηκε από το νέο ρυθμό της ιστορίας. Ορεινό κέντρο ανταρτών, πέρας στρατευμάτων, πέρας ποικίλων ανθρώπων, επίκεντρο μαχών, στόχος αεροπλάνων και πυροβόλων μεγάλου βεληνεκούς. Κάηκε δυο φορές από τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις των Γερμανών. Οι καθοδηγητές έσπερναν με ζήλο τις νέες ιδέες για μια νέα κοινωνία χωρίς πόλεμο, χωρίς εκμεταλλευτές και χωρίς δυστυχία. Κόρωσαν οι ψυχές από νέα οράματα ελευθερίας, δικαιοσύνης και παραδεισιακής ευτυχίας. Όλα αυτά ήσαν επικείμενα, αρκεί όλοι να ριχνόντουσαν στον αγώνα. Ενθουσιασμοί για τις νίκες, θρήνος για τις ήττες και τους πολλούς νεκρούς.

Η εκκλησία της Παναγιάς τώρα άνοιγε όχι μόνο το Δεκαπενταύγουστο, αλλά και για τα έκτακτα γεγονότα. Μια

φορά έγινε αποθήκη πυρομαχικών. Άλλες φορές γινόταν τόπος οργανωτικών διασκέψεων. Καθόμασταν γύρω γύρω στα στασίδια και οι «υπεύθυνοι» ανέλυαν τη «στρατιωτικοπολιτική κατάσταση» και μοίραζαν καθήκοντα.

Αναθυμώσουν με πολλές σπαρταριστές λεπτομέρειες όλα αυτά τα σημαντικά ιστορικά περιστατικά, παρακολουθώντας λειτουργία του Δεκαπενταύγουστου, λίγο μετά τον πόλεμο. Η βουή της αντίστασης είχε αποσυρθεί και το ορεινό τοπίο ξανάπεσε στην άτμητη γαλήνη. Στον Ναΐσκο της Παναγίας ακουγόταν και πάλι ο λόγος των Προφητών, του Ευαγγελίου, του Παύλου. Είναι στιγμές που απορεί κανείς βαθιά για τη συνταρακτική σημασία πραγμάτων που φαντάζουν αυτονόητα, χωρίς να είναι. Σ'αυτή την ορεινή εσχατιά ακούγεται ο ποιητικός λόγος του Δαβίδ! Ενώ ο Όμηρος και ο Πλάτων περιορίστηκαν στις βιβλιοθήκες των φιλολόγων.

Ο κόσμος κατά καιρούς αναμοχλεύεται από ανατρεπτικά γεγονότα. Πανίσχυρες αυτοκρατορίες καταρρέουν. Από τότε που μίλησαν οι Προφύτες

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΟΙ ΠΑΡΑΚΤΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

(Χρήστου Μαλεβίτση, εκδόσεις «Ευθύνη» σελ. 108)

ΕΠΙΛΟΓΙΚΗ ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Ο τόμος αυτός, που βλέπει το φως στα πέντε χρόνια από την εκδημία του προσφιούς μας Χρήστου Μαλεβίτση, συντέθηκε αρχικά από μια σειρά ανεκδότων κειμένων του 1967 που βρέθηκαν στα κατάλοιπά του και έχουν μορφή επιστολική. Τα κείμενα αυτά, που συγκροτούν το Α' μέρος του βιβλίου, έχουν γραφεί μακριά από την Ελλάδα κι επικεντρώνονται στο κεφαλαιώδες διερώτημα περί του μυστηρίου της παρουσίας του ανθρώπου στον κόσμο. Από ετούτα προέρχεται και ο τίτλος του βιβλίου (αρ. 9).

Σ' ένα Β' μέρος, κείμενα επιλεγμένα από όσα δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα «Η Καθημερινή» αναφέρονται με θαυμαστή ευθυβολία, κριτική οξυδέρκεια συνδυαστική και προσωπικό οραματισμό στην σκληρή, κινδυνώδη πραγματικότητα των καιρών μας, στην φθορά των κοινωνικών δομών, στις βαθείες ασθένειες της ανθρωπότητας του τέλους του 20ού αιώνα, στην προβληματική μοίρα της Ευρώπης, στο μέλλον του κόσμου και του πνευματικού του πολιτισμού. (Είναι συγκλονιστικό: πέντε ολόκληρα χρόνια πριν την 11η Σεπτεμβρίου 2001, ο Μαλεβίτσης κυριολεκτικά προφήτευσε με το κείμενο «Η Τρίτη Βαβυλώνα» την φοβερή εμπλοκή της Αμερικής στην αλαζονική εφαρμογή μιας πολιτικής παγκόσμιας ηγεμονίας που τελικά θ' αποβεί εναντίον της).

Και σ' ένα Γ' μέρος, πάλι από τα δημοσιευμένα στην ίδια εφημερίδα κείμενα, έχουν επιλεγεί όσα με πυκνή σαφήνεια και με θερμό τόνο προσωπικής μετοχής αναφέρονται σε σκληρά, επείγοντα και κρίσιμα ζητήματα του Νέου Ελληνισμού ως πνευματικής μας μοίρας και της Ελλάδας ως κρατικού μορφώματος μέσα σε μιαν εποχή που την εχθρεύεται κι επιδιώκει να την ακυρώσει ιστορικά.

Ο τόμος κατακλείεται μ' ένα κείμενο που ορίζει ποιός είναι αληθινά πνευματικός άνθρωπος και που φρονώ πως συναρτάται οργανικά με τα κείμενα που προηγούνται αν καθήκον ζωτικό του Νεοέλληνα σήμερα είναι να κρατήσει άγρυπνη, φωτιστική την πνευματικότητά του που συνιστά την μοναδική έγκυρη πρότασή του προς τον κόσμο του 21ου αιώνα.

Κώστας Ε. Τσιρόπουλος

Στη διπλανή φωτογραφία χωριανόι μας μπροστά στην προτομή του στοχαστή Χρήστου Μαλεβίτση, την ημέρα των αποκαλυπτηρίων (10.3.02) στο Δήμο Φιλοθέης.

Το εκμαγείο της προτομής θα τοποθετηθεί στην αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου Καλοσκοπής.

συνέχεια από τη σελ. 477

ίσαμε τις ημέρες μας, τι δεν έχει συμβεί σε τούτη τη γωνιά του κόσμου. Που είναι η πανίσχυρη Βαβυλώνα, που αιχμαλώτισε το περίλειμμα του λαού του Θεού; Που είναι η αγέρωχη Ρώμη, που σκόρπισε σε στάχτες το Ναό του Σολομώντος; Που είναι τα χίλια χρόνια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας που με το σταυρό και το σπαθί απωθούσε τον βαρβαρισμό; Το σπαθί συνετρίβη, ο σταυρός έμεινε. Που είναι η ασιακή Οθωμανική Αυτοκρατορία, που το σκότος της το εφώτιζε μόνο η πελιδνή ημισέληνος; Όλα τους έγιναν άχνα ονείρου. Όπως άχνα ονείρου έγιναν και τα πρόσφατα περιστατικά που αναστάτωσαν τη ζωή των ορεσιβίων. Και συνεχίζεται μόνος, ακάματος, ανύστακτος και πάντοτε ζωντανός ο λόγος ο αιώνιος των Προφητών.

Τότε αυτός είναι το κατ' εξοχήν ιστορικό γεγονός. Διότι υπερβαίνει την κοσμική ιστορία του ανθρώπου, η οποία στο τέλος σωριάζεται σε ερείπια. Είναι αυτός που πνευματοποίησε τον ιστορικό χρόνο, αγγέλοντας την αιωνιότητα μέσα σε κάθε ψυχή. Πόσες δυνάμεις δεν τον καταπολέμησαν! Όμως νάτος στο Ναΐδριο της Παναγιάς, μέσα στα έρημα του ορεινού συγκροτήματος της Γκιώνας. «τῷ καιρῷ ἐκείνῳ...». Και είναι ο κάθε καιρός – προς θερισμόν ήδη.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΠΟΥ ΔΕΝ (ΘΑ) ΕΧΟΥΜΕ

του Νίκου Ελευθερόγλου

Κάθε φορά που μας δίνεται η ευκαιρία να ξεφύγουμε από το κράτος των Αθηνών, κάθε φορά που εμείς οι Έλληνες της Ιωνίας και των αλησμόνητων πατριδών «δραπετεύουμε» για λίγο, ζηλεύουμε όλους αυτούς που η τύχη και η ιστορία τους ευλόγησαν να έχουν τη δική τους πατρίδα, μέσα στη μεγάλη πατρίδα που λέγεται Ελλάδα. Μόνο όσοι δεν έχουν δικό τους «χωριό» ή αυτοί που το έχασαν στο πέρασμα των αιώνων μπορούν να καταλάβουν αυτόν τον πόνο και αυτήν την έλλειψη που φέρνει στην ψυχή η απουσία της ρίζας. Η επίσκεψη σε ένα χωριό που ποτίστηκε με αίμα, αλλά που οι συγκυρίες τα ιστορικά λάθη και τα συμφέροντα άλλων φρόντισαν να το χαίρονται κάποιοι άλλοι.

Γι' αυτό και πάντα χαίρομαι αυτούς τους ανθρώπους που τέτοιες ημέρες, όπως αυτές που περάσαμε, είχαν την ευκαιρία να επιστρέψουν στις ρίζες τους. Γι' αυτό και δικαιολογώ πάντα αυτό το μεγάλο φευγιά που παρατηρείται πάντα τις μεγάλες εορτές και το καλοκαίρι. Καλότυχοι και ευτυχισμένοι οι άνθρωποι αυτοί που ονειρεύονται την επιστροφή τους κάποτε —μόλις «πάρουμε τη σύνταξη», λένε οι περισσότεροι— στα μέρη τους. Στα μέρη όπου μεγάλωσαν και οι θύμησές τους είναι συνδεδεμένες με κάθε γωνιά τους. Σε αυτήν την άλλη Ελλάδα, που τα προβλήματά της γιγαντώνονται, που οι ελλείψεις παραμένουν, που οι νέοι της την εγκαταλείπουν για να στριμωχτούν και αυτοί στην Αθήνα, που, ως μητροιά και όχι ως μητέρα, έχει ανοίξει την αγκαλιά της και δέχεται άπαντες. Και λέω ως μητροιά γιατί η φυγή που παρατηρείται σε κάθε αργία επιβεβαιώνει ότι μπορεί οι εκατοντάδες χιλιάδες κάτοικοί της να την αγαπούν, να τη χαίρονται, αλλά με την πρώτη ευκαιρία επιθυμούν να επιστρέψουν. Εκεί, στην αγκαλιά της πραγματικής τους μάνας. Της γενέτειράς τους.

Μιας μάνας που δυστυχώς δεν μπορεί να τους θρέψει. Μιας μάνας που δεν μπορεί να τους δώσει όραμα και ελπίδα. Μιας μάνας που θέλει, αλλά δεν μπορεί να τους κρατήσει κοντά της.

Ευτύχησα το φετινό Πάσχα να το περάσω στη Ρούμελη. Στο όμορφο και γραφικό Λιανοκλάδι. Μια περιοχή που το μάτι σου δεν χορταίνει να χαίρεται το πράσινο. Μια περιοχή με ωραίους ανθρώπους, που σε αγκαλιάζουν σαν δικό τους άνθρωπο από την πρώτη στιγμή που σε συναντούν. Μια περιοχή που έχει πλούτο (όπως και τα περίφημα ιαματικά λουτρά), ο οποίος παραμένει ανεκμετάλλευτος.

Και διαπίστωσα και εκεί, στο ολιγόωρο πέρασμά μου, τις ευθύνες όλων των πολιτικών ταγών της χώρας γι' αυτό το έγκλημα που συντελείται σε βάρος της ελληνικής περιφέρειας. Μιας περιφέρειας που, όπως κατέγραψε και η τελευταία απογραφή, φθίνει πληθυσμιακά και ερημώνει, καθώς το κύμα αστυφιλίας, εξαιτίας μιας ανύπαρκτης πολιτικής που να κρατά τον κόσμο στον τόπο του, συνεχίζεται. Η υπογεννητικότητα και η δημογραφική γήρανση αποτελούν τη μεγάλη απειλή για τον τόπο. Και εάν δεν είχαμε την άφθονη και ανεξέλεγκτη εισροή μεταναστών και λαθρομεταναστών, θα βλέπαμε ότι όχι μόνο ο πληθυσμός μας δεν αυξήθηκε, αλλά συρρικνώθηκε επικίνδυνα.

Και εμείς, αντί να ασχολούμαστε με αυτά και με το ζωντάνεμα της ελληνικής περιφέρειας, ασχολούμαστε με το πόσα κομμάτια πρέπει να γίνει η Β' Αθηνών.

Σαν δεν ντρεπόμαστε...

(από την εφημερίδα ΜΕΤΡΟ, 9.5.2002)

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

Ύστερα από σχετική αίτηση του Συνδέσμου μας προς η εταιρεία Αργυρομεταλλευμάτων και Βαρυτινής Α.Ε. στα πλαίσια της κοινωνικής πολιτικής που ασκεί προσέφερε δυο δωρεάν εκδρομές για τους κατοίκους του χωριού μας που θα πραγματοποιηθούν τους επόμενους θερινούς μήνες.

Συντονιστής για την οργάνωση των δυο αυτών εκδρομών έχει ορισθεί ο χωριανός μας Αργύρης Καλογήρου, έμπειρος και ενδεδειγμένος για τέτοιες εκδηλώσεις. Ο Αργύρης θα μας ανακοινώσει τον τόπο και τον χρόνο των εκδρομών αυτών.

Ο Νομός μας

στο Διαδίκτυο

(Φωκίδα προικισμένος τόπος
χειμώνα - καλοκαίρι)

Πολύ ωραία παρουσίαση του Νομού μας μέσω του Διαδικτύου έγι-
νε στις 3.7.2002 στο θέατρο ΕΛΥ-
ΖΕ του Ζωγράφου.

Με φροντίδα του Νομάρχη μας Απ. Καραχάλιου και της υπευθύνου Δημοσίων Σχέσεων Έφη Κατσαρέλη, δημιουργήθηκε ιστοσελίδα με πολύ χρήσιμες πληροφορίες για τον τουρισμό, της υπηρεσίες του Νομού καθώς και τους αρχαιολογικούς χώρους, χρήσιμα τηλέφωνα κ.λπ. Και μέσα σ' όλα μια ωραία φωτογραφία του χωριού μας με φόντο το Μακρυλάκωμα. Αξίζουν συγχαρητήρια στους υπεύθυνους που έφτιαξαν την ιστοσελίδα αυτή, την οποία μπορούμε να επισκεφτόμαστε κάθε φορά που χρειαζόμαστε κάποια πληροφορία στην διεύθυνση www.fokida.gr.

... από την εποχή του εκτοπισμού μας

Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη το 1947 στο προαύλιο του Δημοτικού Σχολείου Καστελλίων. Είναι η εποχή του Εμφυλίου όταν μας ανάγκασαν να εγκαταλείψουμε το χωριό και ένα μέρος των παιδιών μας γράφτηκε στο Δημοτικό Σχολείο του τόπου της αναγκαστικής μετακίνησής μας. Διακρίνονται μεταξύ άλλων ο Τάκης Κολύρης, ο Γιώργος και Ηλίας Κατσανιώτης κ.ά.

Οι μαθητές αυτοί είναι μεγαλωμένοι μέσα στη λαίλαπα του πολέμου με τους καθημερινούς βομβαρδισμούς των χωριών, τις καταδιώξεις στις παρυφές της Γκιώνας και τα αποκαϊδία των πυρπολημένων σπιτιών από τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής το 1944.

Τη φωτογραφία διαφύλαξε ο Γεώργιος Κατσανιώτης.

ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ

Καλοσκοπή πεντάμορφη της Ρούμελης καμάρι,
στα έλατα η εικόνα σου, στη Γκιώνα η θωριά σου.
Αρματολίκι των κλεφτών, λουλούδια και θυμάρι.
στολίζουνε τη χάρη σου και τη ζεστή αγκαλιά σου.

Περπατητής στο χώμα σου την Ρούμελη χορταίνω
λαγοπατώ στον Παρνασσό και αναλαγιάω τ' ασκέρια,
τους τσελιγκάδες των βουνών και σε κονάκι μένω
που ζει αιώνια η χαρά, στων χωριανών τα χέρια.

.....

Σκαρφαλωμένη αρχόντισσα πονώ σαν θα σ' αφήσω
δεμένος μένω νοσταλγός, ρουφώ την ομορφιά σου.,
Τάμα κάνω πανάκριβο, πριν σβύσω να γυρίσω,
τα μάτια μου να κλείσουνε στην πράσινη αγκαλιά σου.

Γιάννης Γαϊτάνης

Δ/ντής Εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ»

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ
ΑΠΟ ΤΟ 1949
ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ - ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ
ΒΛΑΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ - ΜΟΥΖΑΚΑ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ

Καθημερινά
Ανοικτά Από Το Πρωί 11.00 π.μ.

ΠΑΡΑΛΙΑ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ ΤΗΛ. 010.55.73.246

Για τους καλοφαγάδες - λάτρεις των ψαριών - (και όχι μόνο) λειτουργεί στην παραλία Ασπροπύργου η ψαροταβέρνα του χωριανού μας Αποστόλη Ηλ. Βλάχου με ολόφρεσκα εδέσματα σε πολύ καλές τιμές και γρήγορη εξυπηρέτηση. (τηλ.:010.55.73.246

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΨΩΜΑΚΕΛΗΣ (γαμπρός του Γ. Χαραλάμπους - Χαϊλέρη), έχει κάνει έναρξη επιχείρησης που παρέχει τις παρακάτω υπηρεσίες:

ΚΑΛΥΨΗ: ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ, PARTY, ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ, ΓΑΜΩΝ
ΣΥΝΑΓΩΓΩΝ, ΗΧΟΛΗΨΙΣ, EVENTS, ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ
ΣΕΖΟΝ (PER SEASONS) ΜΕ DJ'S - ΗΧΟΛΗΨΙΣ

ΠΩΛΗΣΕΙΣ: ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ, ΗΧΗΤΙΚΩΝ, ΦΩΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΦΦΕ,
HI-FI, HOME CINEMA, TV, VIDEO, DVD,
PROJECTORS, CAR AUDIO.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΜΑΡΚΕΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΣΕ:
ΗΧΟ - ΕΙΚΟΝΑ - ΦΩΣ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΜΕΛΕΤΕΣ
ΚΕΡΑΙΕΣ ΕΠΙΓΕΙΕΣ, ΔΟΡΥΦΟΡΙΚΕΣ - ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΙ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ 1: Δ. ΣΟΛΩΜΟΥ 26, Ν. ΙΩΝΙΑ, ΤΗΛ/ΦΑΧ. 010.2711124

ΧΑΤΖΗΣΤΕΛΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ 0934 312130

ΚΑΤΕΡΙΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ 0934 424526

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ 2: ΨΑΡΩΝ 105 - ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΗΛ. 010.4631867 - FAX.010.4632594

ΨΩΜΑΚΕΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ 0932 564274, 0934 424527

Καλές δουλειές Χρήστο.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: Αθ. Ν. Μαλεβιτίσης, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 52.38.158

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 24 • ΤΗΛ. 5227552

Βουνό ή θάλασσα;

Οι καρδιοπαθείς πρέπει να επιλέγουν προορισμό για τις διακοπές τους ανάλογα με τις οδηγίες του γιατρού τους, αφού σε ορισμένες μορφές καρδιοπάθειας απαγορεύεται εντελώς η κολύμβηση, ενώ σε άλλες επιτρέπεται υπό προϋποθέσεις. Σε γενικές γραμμές θα λέγαμε ότι το βουνό και όσα προσφέρει, όπως δροσιά το βράδυ, περιπάτους στον «καθαρό αέρα» κ.λπ., είναι η κατάλληλη επιλογή για τους περισσότερους καρδιοπαθείς, όπως μας εξηγεί αναλυτικά και ο καρδιολόγος Δημήτριος Ραμπούσης. «Οι ασθενείς με στεφανιαία νόσο που έχουν υποστεί έμφραγμα του μυοκαρδίου ή υποφέρουν από στηθάγχη, καρδιακή ανεπάρκεια ή έχουν κάνει επέμβαση μπαϊμπάς ή αγγειοπλαστική αλλά έχουν περάσει τουλάχιστον 6 μήνες από την επέμβαση ή την τελευταία κρίση, πρέπει, πριν φύγουν για διακοπές να κάνουν ένα τεστ κόπωσης. Εάν το τεστ βγει αρνητικό και το κλάσμα εξώθησης είναι πάνω από 60%, μπορούν να κολυμπούν, αλλά πάντα χωρίς υπερβολές.

Οι στεφανιαίοι ασθενείς, εξάλλου, πρέπει να κολυμπούν ή να περπατούν ώρες χωρίς έντονη ηλιοφάνεια, ό-

πως είναι το απόγευμα μετά τις 5.00 και πριν πάρουν οποιοδήποτε γεύμα. Στη χειρότερη δε περίπτωση πρέπει να είναι νηστικοί 3 ώρες. Γι' αυτούς που έχουν ωστόσο υποστεί έμφραγμα ή έχουν κάνει χειρουργείο μέσα στους τρεις τελευταίους μήνες, απαγορεύεται τόσο η έκθεση στον ήλιο όσο και η κολύμβηση. Γενικά ο ήλιος και οι υψηλές θερμοκρασίες, η υγρασία και το ψύχος είναι απαγορευτικά γι' αυτούς. Αυτό συμβαίνει επειδή με τη ζέστη γίνεται αγγειοδιαστολή και προκαλείται κακή αιμάτωση της καρδιάς, ενώ με το ψύχος γίνεται αγγειοσυσπασση και ανεβαίνει η αρτηριακή πίεση προκαλώντας στεφανιαία σύνδρομο (στηθάγχη...).

Σχετικώς με το υψόμετρο στα βουνά δεν υπάρχουν επιστημονικά δεδομένα που να συνάδουν ότι επηρεάζει αρνητικά ή θετικά την καρδιακή λειτουργία. Σε όσους ασθενείς όμως υπάρχει πνευμονολογικό πρόβλημα, τότε το υψόμετρο μπορεί να ενοχλήσει ή και να βλάψει.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ 29.6.2002

Πρόληψη της νόσου των ορέων

του κ. ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥΤΟΥΖΑ, Δ/ντή ΕΛΙΚΑΡ

«Ο Ορειβάσιος (325-403 μ.Χ.) ήταν γιατρός του αυτοκράτορα Ιουλιανού του Παραβάτη στο Βυζάντιο, άριστος κλινικός. Άραγε, να γνώριζε για τη νόσο των ορέων; Την οξεία νόσο των ορέων;

Εννοείς την πάθηση εκείνων που ανεβαίνουν απότομα σε ύψη μεγάλα, στο βουνό, αναρριχώντας στην κορυφή του Παρνασσού ή πάνε να βρουν τον Δία στην κορυφή του Ολύμπου... Σε ύψος μεγάλο όπου το οξυγόνο στον αέρα είναι ελαττωμένο. Ποιος ξέρει αν τάξερε αυτά ο Ορειβάσιος. Γεγονός είναι ότι σε τέτοια ύψη, πάνω από 2.500 μέτρα, αν πας με ελικόπτερο, μπορεί να πάθεις βήχα, δύσπνοια, να φτάσεις και σε πνευμονικό οίδημα, διόλου απίθανο και να πετάξεις από εκεί ψηλά ως αγγελοῦδι. Μπορεί ακόμα να γίνει και οίδημα εγκεφαλικό, με άλλους λόγους η ταχεία εμφάνιση ατόμων σε τέτοια ύψη, μπορεί να

προκαλέσει ακραία νόσο για τον άνθρωπο. Ο κίνδυνος έχει σχέση με την ευαισθησία του ατόμου και από το βαθμό της ασκήσεως, π.χ. σκι και γενικά τη σωματική κόπωση σε μεγάλο ύψος. Ακόμη πιο πολύ έχει σχέση η εμφάνιση αυτών των συμπτωμάτων από το χρόνο, την ταχύτητα ανόδου, στο ύψος αυτό. Αντί να φθάσεις κατευθείαν στο υψηλότερο σημείο, πολύ καλύτερα είναι να πας αφού μεσολαβήσουν σταθμοί σε διάφορα ύψη, όπου αναπαύεσαι, καταλύεις, κοιμάσαι σε γνωστή καλύβα και η σταδιακή αυτή άνοδος για την προσαρμογή σου γίνεται σε 24ωρα. Εκείνοι οι ορειβάτες, που ήδη έχουν παρουσιάσει ένα επεισόδιο πνευμονικού οιδήματος, είναι επιρρεπείς σε επανάληψη του επεισοδίου όταν βρεθούν και πάλι σε μεγάλο ύψος.

Το πνευμονικό οίδημα τη νόσο των ορέων είναι διαφορετικό από

το καρδιακό πνευμονικό οίδημα. Στο μεγάλο ύψος η καρδιά λειτουργεί κανονικά και είναι αθώα στην προκύπτουσα βαριά κατάσταση. Οι αλλοιώσεις συμβαίνουν στους πνεύμονες με βρογχικές εκκρίσεις και τα υγρά καλύπτουν επιφάνειες των κυψελίδων, ώστε να δυσχεραίνεται η είσοδος του οξυγόνου από τον εισπνεόμενο αέρα στη κυκλοφορία του αίματος. Λένε ακόμη ότι υπάρχουν και στοιχεία φλεγμονής, με λεύκωμα, πρωτεΐνες στα υγρά αυτά των βρόγχων και των κυψελίδων! Τελικά, από την υποξεία αυτή, από την ελαττωμένη δηλαδή οξυγόνωση του αίματος, προκύπτει και σπασμός των αρτηριών του πνεύμονα, ώστε να προκαλείται μεγάλη αύξηση της πνευμονικής αρτηριακής πίεσης (πνευμονική υπέρταση).

Ο ΓΕΡΟΝΤΟΒΡΑΧΟΣ

(Αναδημοσιεύουμε από την εφημερίδα «Αμφίκλεια» το παρακάτω κείμενο του ιατρού και προέδρου του Συνδέσμου Αμφικλειωτών (Δαδιωτών) Γιάννη Ματσιώτα.

Ο Γεροντόβραχος είναι η δεύτερη ψηλότερη κορφή του Παρνασσού, στα 2.000 μέτρα, λίγο χαμηλότερη απ' τη Λιάκουρα. Η παράδοση αναφέρει ότι στα πολύ παλιά χρόνια επικρατούσε το έθιμο να κουβαλούν εκεί τους ανήμπορους γέρους και να τους γκρεμίζουν απ' το βράχο! Το παμπάλαιο αυτό κοινωνικό έθιμο μπορεί να αναπτύχθηκε για τρεις λόγους. Ο πρώτος ήταν ν' απαλλάξουν τους γέρους από τα βάσανα των γηρατιών, ο δεύτερος, γιατί οι ίδιοι οι γέροι προτιμούσαν να τους φάνε οι αετοί του Παρνασσού, παρά να τους φάνε τα σκουλήκια και ο τρίτος, καθαρά ωφελιμιστικός, αφού γλίσωναν τα ταΐνια και τ' άλλα έξοδα των γερόντων.

Κατά το έθιμο λοιπόν, που επικρατούσε στο Δαδί και τ' άλλα χωριά του Παρνασσού, ο μεγαλύτερος γιος, όταν ο πατέρας του γερνούσε, τον κουβαλούσε τις πλάτες ως το Γεροντόβραχο και τον πετούσε στο γκρεμό. Λέει, λοιπόν, η παροιμία, πως ένας Δαδιώτης κουβάλησε εκεί τον εκατοχρονίτη πατέρα του, για να τον ρίξει απ' το βράχο. Του 'δωσε νερό να πιει, τον τύλιξε καλά καλά σε μια βελέντζα, όπως συνηθίζονταν κι έσκυψε να τον αποχαιρετήσει, πριν τον σπρώξει στον γκρεμό. Τότε ο πατέρας του λέει: "Τί κάνεις εκεί βρε γιέ μου; Δε βλέπεις; Η βελέντζα είναι μεγάλη και καινούργια. Κάνε και λίγο οικονομία... η μισή φτάνει! Βγάλε το μαχαίρι σου, σκίσε τη στη μέση, γιατί θα τη χρειαστεί σε λίγα χρόνια ο γιός σου, όταν θα γκρεμίσει και σένα. Γιατί να ψάχνει το παιδί για καινούργια βελέντζα και να... ξοδεύει κιόλας". Μετά από τούτο, ο γιος έπεσε σε συλλογή!

Τέλος, έσκυψε, ξετύλιξε τον πατέρα του, τον πήρε ξανά στον ώμο και γύρισε στο χωριό!

Από τότε κι ύστερα, κατά πως λέει η παράδοση, έπαψαν να πετούν τους γέρους από το βράχο. Το όνομα, όμως του βράχου έμεινε: "Ο Γεροντόβραχος!".

Στην απάνθρωπη όμως αυτή συνήθεια οι Δαδιώτες της παλαιάς εποχής, δεν ήταν μόνοι. Παρόμοια παράδοση υπάρχει και για το βουνό "Γερούσι" (στο νησί Σύρο), καθώς και για το βράχο "Ζαστά" στην Ύδρα.

Οι παραδόσεις αυτές δεν είναι πλαστές, αλλά ανήκουν στον κύκλο των παραδόσεων, που περισώζουν τη μνήμη πανάρχαιων κοινωνικών εθίμων. Τέτοιο πανάρχαιο έθιμο για τη θανάτωση των γέρων, εξαιτίας έλειψης πόρων, ήταν αρκετά διαδεδομένο στους ιαπετικούς λαούς και γενικότερα σε νομαδικούς λαούς, που ισχύει το έθιμο: "Ό,τι δεν μπορεί να μετακινηθεί, αποτελεί βάρος και ... αποβάλλεται".

Λείψανο του εθίμου αυτού, κατά την αρχαιότητα, πρέπει να θεωρηθεί "ο Νόμος των Κειών" (στο νησί Κως), που πρόσταζε όσους περνούσαν τα 60 να πίνουν κώνειο, ως... άχρηστοι πλέον!

Αμυδρή, επίσης, ανάμνηση των εθίμων αυτών αποτελούν οι νεότερες παραδόσεις, όπως τις περιγράφει ένα δαδιώτικο δίστιχο:

"Είσαι γέρος δε φελάς (ωφελείς) μόνο το ψωμί χαλάς".

Πηγές: 1) Ν. Γ. Πολίτου: «Παραδόσεις», 2) Στ. Κυριακίδου: «Ελληνική Λαογραφία», 3) Ronde, 4) Griech - Roman, 5) Schurtz, 6) Geunding, 7) Δ. Τσιτσιπή: «Δαδί, δείγμα Ρούμελης».

συνέχεια από τη σελ. 481

Ιδεώδης θεραπεία είναι η άμεση, ταχύτατη μεταφορά σε χαμηλό ύψος, οπότε βελτιώνεται αμέσως ο παθών, κάτι που δεν συμβαίνει τόσο εύκολα στους καρδιοπαθείς.

Στους οργανωμένους ορειβάτες υπάρχουν μέσα αντιμετώπισης αυτής της παθολογικής κατάστασης. Μπορεί στην καλύβα που έφτασαν να υπάρχει υπερβατικός θάλαμος, δηλαδή χώρος με υψηλή πίεση αέρα, μεγαλύτερη της ατμοσφαιρικής και περιεκτικότητα οξυγόνου περισσότερη από το επίπεδο της θάλασσας, οπότε οι προσβεβλημένοι συνέρχονται αμέσως. Άλλοι βοηθούνται με χορήγηση οξυγόνου με μνάσκα, ενώ και το φάρμακο νιφεδιπίνη μπορεί να είναι χρήσιμο. Υποστηρίζεται ότι οι ευαίσθητοι παίρνουν νιφεδιπίνη βραδείας αποδέσμευσης, ένα χάπι κάθε 12 ώρες, και

έτσι ξεκινούν για τα ύψη, προλαμβάνοντας πολλά από τα παραπάνω. Αλλά και αν εμφανιστεί βήχας και άλλες εκδηλώσεις αρχόμενου πνευμονικού οιδήματος, η λήψη νιφεδιπίνης μπορεί να βοηθήσει.

Τελευταία κυκλοφορούν και σκευάσματα εισπνοής ενός φαρμάκου, της σαλμετερόλης και λέγεται ότι η προφυλακτική εισπνοή της ελαττώνει σε ποσοστό 50% την προσβολή από πνευμονικό οίδημα μεγάλου ύψους σε ευπαθή άτομα. Η σαλμετερόλη βοηθά στην κάθαρση των κυψελιδικών υγρών, ώστε να βελτιώνεται η είσοδος του οξυγόνου από τον εισπνεόμενο αέρα στο αίμα και έτσι ελαττώνεται η τυποξεία (υποξαιμία) που προκαλεί όλες αυτές τις επικίνδυνες διαταραχές.

Ο Ορειβάσιος ήταν προσγειωμένος και θα αγνοούσε τα περί νόσου των ορέων...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΥΘ. ΛΑΪΟΣ

Και στις αθλητικές επιδόσεις οι χωριανοί μας δεν υστερούν. Θυμόμαστε τον Τάκη Χριστοφόρου ως παίκτη του μπάσκετ και τώρα βλέπουμε στο ίδιο άθλημα να αγωνίζεται ο Γιώργος Αλέκου Σίμος.

Τα ονόματα όμως που έγιναν γνωστά στον ευρύτερο αθλητικό χώρο είναι του αξέχαστου Γιώργου Πριόβολου που κυριάρχησε στο χώρο του μποξ στη δεκαετία του 1930 (είχαμε μάλιστα την τύχη να τον δούμε να αγωνίζεται στην πλατεία του χωριού στα χρόνια της κατοχής) και σήμερα τον Γιάννη Λαΐο του Ευθ. (εγγονός του αλησμόνητου δασκαλου που έμαθε γράμματα σε πολλές γενιές συγχωριανών μας).

Ο Γιάννης ως παίκτης και προπονητής του βόλεϊ έχει διακριθεί σε πολλές περιπτώσεις και έχει αποσπάσει πολλά βραβεία και επαίνους. Για τις αθλητικές όμως επιδόσεις ας αφήσουμε την εφημερίδα το ΦΩΣ ΤΩΝ ΣΠΟΡ της 10.6.2002 που είναι ειδική να μιλήσει. Να λοιπόν τι γράφει:

«Η ομάδα βόλεϊ του Ολυμπιακού έχει στο ενεργητικό της οκτώ (!) συνεχείς κατακτήσεις του πρωταθλήματος από το 1987 μέχρι το 1994. Μάλιστα τους έξι πρώτους τίτλους τους κατέκτησε με τον ίδιο προπονητή τον Γιάννη Λαΐο και τον συνεργάτη του Στέφανο Πολύζο. Ο Λαΐος θεωρείται από τους κορυφαίους παίκτες όλων των εποχών στη θέση του πασαδόρου αλλά και ιδιαίτερα πετυχημένος προπονητής. Το μεγαλύτερο επίτευγμά του είναι η κατάκτηση του κυπέλλου κυπελλούχων Ευρώπης».

Ο Γιάννης δεν είναι μόνο ένας σπουδαίος αθλητής, είναι και ένας αφοσιωμένος υπάλληλος στα υπηρεσιακά του καθήκοντα που υπηρετεί, στο παν/κό τμήμα Τ.Ε.Φ.Α.Α. και η Πολιτεία ανα-

γνωρίζοντας το ενδιαφέρον που καταβάλλει τον ανακήρυξε λέκτορα, δηλαδή τον κατέταξε στο διδακτικό προσωπικό της. Του ευχόμαστε να ανεβεί όλες τις βαθμίδες της Παν/κής ιεραρχίας.

Του Γιάννη όμως του συνέβη ένα σοβαρό τροχαίο ατύχημα. Έγινε στις 18.5.2002 ενώ κατέβαινε στην οδό Βασιλ. Κων/νου στην περιοχή της Ριζαρείου στο κέντρο της Αθήνας, εποχούμενος δικύκλου μοτοσυκλέτας. Σε απότομο σταμάτημα προπορευόμενου αυτοκινήτου έπεσε επάνω του με συνέπεια να υποστεί σοβαρό τραυματισμό.

Μεταφέρθηκε στον Ευαγγελισμό και από εκεί στο Ερρίκος Ντυνάν όπου νοσηλεύτηκε επί ενάμισυ μήνα. Ήδη η κατάστασή του βελτιώθηκε και οι γιατροί ελπίζουν ότι σύντομα θα είναι ξανά στα καθήκοντά του. Εμείς του ευχόμαστε να είναι πάντα σιδερένιος.

ΚΑΛΥΦΘΗΚΑΝ ΟΙ ΛΑΚΚΟΥΒΕΣ

Τα επικίνδυνα βαθουλώματα που είχαν δημιουργηθεί στο δρόμο από το 51ο χλμ. μέχρι το χωριό και που κατέστρεφαν τα σασί των αυτοκινήτων ασφαλοστρώθηκαν από τις τεχνικές υπηρεσίες της Νομαρχίας με μεγάλη επιμέλεια. Τους ευχαριστούμε.

Παραμένει όμως για ικανοποίηση το αίτημά μας της γραμμογράφησης με κίτρινη γραμμή του εσωτερικού δρόμου του χωριού, από τη διασταύρωση του Σταυρού και περνώντας μέσα από χωριό έχει έξοδο στη Γενέση. Η χάραξη αυτή θα διευκολύνει πολύ την κυκλοφορία μας σε δύσκολες καιρικές συνθήκες.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΕΣ ΒΡΑΔΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχει γίνει θεσμός για τους Συλλόγους του χωριού μας το μήνα Αύγουστο να οργανώνουν εκδηλώσεις στο χωριό τον κύκλο εκδηλώσεων αυτών τον έχουμε ονομάσει Αυγουστιάτικες Βραδιές Πολιτισμού. Και δίνουν την ευκαιρία στους χωριανούς, φίλους και επισκέπτες να διασκεδάζουν, να παρακολουθούν ομιλίες και να συζητούν για όλους και για όλα.

Το φετεινό πρόγραμμα περιλαμβάνει:

1. Το χρονικό διάστημα 12-18/8 (λεπτομέρειες θα ανακοινωθούν στο χωριό), μαθήματα για το περιβάλλον από τη Δήμητρα Νικοπούλου - Κολλύρη.

2. 14/8 Τετάρτη απόγευμα, παραμονή του δεκαπενταύγουστου θα ψαλλεί εσπερινός, θα γίνει λειτάνευση της εικόνας, αρτοκλασία, καθώς και τρισάγιο στον τάφο των προγόνων μας. Θα ακολουθήσει ο καθιερωμένος χορός του Συλλόγου Λαμίας με προσφορά το παραδοσιακό λουκούμι.

3. 15/8, Πέμπτη πρωί. Λειτουργία στην εκκλησία της Παναγίας και αρτοκλασία του Συλλόγου Λαμίας.

4. 16/8 Παρασκευή. Νυχτερινό πάρτι νεολαίας στο Κεφαλόβρυσο. Οργάνωση Αθλητικός Όμιλος.

5. 17/8 Σάββατο απόγευμα. Αγιασμός στο Πολιτιστικό Κέντρο (7:30 μ.μ. και στη συνέχεια γλέντι με ζωντανή ορχήστρα (7μελή) στην πλακόστρωτη κεντρική πλατεία προσφορά του Συνδέσμου μας.

6. 18/8 Κυριακή. Εκκλησιασμός στον Άγιο Γεώργιο και αιμοδοσία στο κεντρικό κατάστημα.

Περιμένουμε τη συμμετοχή όλων σας.

Τη φωτογραφία που μας έδωσε ο Νίκος Κ. Κατσανιώτης και φαίνεται να έχει ληφθεί το 1920. Από αριστερά όρθιος είναι η Κωνσταντώ Κατσανιώτη (σύζ. Ι. Τούμπα). Αλεξ. Κατσανιώτη (σύζ. Στάθη Μαλιβίτση). Παναγιώτα Κατσανιώτη (σύζ. Γ. Χριστοδούλου). Το κοριτσάκι είναι η Άννα, κόρη της Αλεξάνδρας (Αλέξως) κατοπινή σύζυγος του Παν. Κυρίτση. Καθιστοί οι: Νίκος Κατσανιώτης (γέρο Κολλός πατέρας των κοριτσιών), ο Γιώργος Χριστοδούλου που έχει στα πόδια του την κόρη του Αργυρώ.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ

....το Δ.Σ. του Συνδέσμου αισθάνεται την υποχρέωση να απευθύνει θερμές ευχαριστίες:

1. Προς τον τ. πρόεδρο Πάκη Γιαννόπουλο και τα παιδιά του Χάρη και Σίσσυ Γιαννόπουλου για την ευγενή καλωσύνη που είχαν να μας παραχωρήσουν επί δύο χρόνια το σπίτι τους στο χωριό όπου στεγάστηκαν η βιβλιοθήκη και τα αντικείμενα του μουσείου μας μέχρι που μεταφέρθηκαν στο Πολιτιστικό Κέντρο Καλοσκοπής.

Με αυτόν τον τρόπο μας δείχνουν ότι εκτιμούν το έργο του Συνδέσμου και μας δίνουν κουράγιο να το συνεχίσουμε με ζέση και ενθουσιασμό.

2. Το Αστυνομικό Τμήμα Γραβιάς που ανταποκρίθηκε στο αίτημά μας και παραβρέθηκαν Αστυνομικά όργανα στο πανηγύρι της Αγίας Τριάδας και διευκόλυναν τη λειτουργία του πανηγυριού.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

δια χειρός Μάριου ...

Ο Μάριος Πολυχρονιάδης, γιος της καθηγήτριας Καίτης Δανιήλ, από πρωτοετής φοιτητής του Πολυτεχνείου, μας έδειξε τις δυνατότητές του στο σχέδιο και τη ζωγραφική.

Με την ωραία διακόσμηση της πρόσωσης του γηπέδου μπάσκετ του χωριού μας.

Φέτος μας έδωσε ακόμη μια ευκαιρία να ιδοούμε ότι και στον τομέα της αγιογραφίας μπορεί να κάνει θαύματα. Φιλοτέχνησε με μεγάλη επιτυχία την εικόνα της Αγίας Παρασκευής και την προσέφερε στον Ι. Ν. Αγίου Γεωργίου. Χαιρόμαστε Μάριε και να σε έχει πάντα καλά ο Πανάγαθος.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ:

Σας καλούμε να αφιερώσετε λίγες μέρες από τις διακοπές σας στην Κουκουβίστα. Θα συναντήσετε τους φίλους, τους συγγενείς σας και θα χαρείτε τις ομορφιές της. Θα βρείτε εξυπηρέτηση από τα καταστήματά της.